

عنوان مقاله:

پیش بینی ارتباط مادر-کودک بر اساس ناگویی هیجانی، تنظیم هیجان و خودکارآمدی مادران مجرد

محل انتشار:

نوزدهمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم اجتماعی و تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زینب اقارب پرست - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی خانواده، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ تهران، ایران

نازنین عابد - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پراهمیت ترین روابط در طول زندگی هر فرد، ارتباط مادر-کودک است که کیفیت آن می تواند تحت تاثیر نیازها، رفتار و مشکلات خاص هر یک از افراد قرار گیرد. هدف از پژوهش حاضر، پیش بینی کیفیت ارتباط مادر-کودک از متغیرهای والد-محور مانند ناگویی هیجانی، تنظیم هیجان و خودکارآمدی مادران مجرد بود. روش: پژوهش حاضر، توصیفی و از نوع همبستگی بود. جهت هدف فوق، تعداد ۲۰۰ مادر دارای فرزند ۱۶-۳ ساله به وسیله نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و پرسشنامه های ارتباط والد - کودک (CPRS)، خودکارآمدی والدینی دومکا (PSAM)، ناگویی هیجانی تورنتو (TAS) و تنظیم هیجان گراس (ERQ) را پر کردند. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از روشهای همبستگی و تحلیل رگرسیون همزمان استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد متغیرهای تنظیم هیجان، ناگویی هیجانی و خودکارآمدی توانایی پیش بینی متغیر ارتباط مادر-کودک را دارد و این پیش بینی در سطح ۰/۰۰۱ معنادار است. بحث و نتیجه گیری: ارتباط بین مادر و کودک می تواند تحت تاثیر عوامل مختلف مادر-محور مانند تنظیم هیجان، ناگویی هیجانی و خودکارآمدی وی قرار گیرد و این عوامل کیفیت ارتباط مادر-کودک را پیش بینی می کنند.

کلمات کلیدی:

ارتباط مادر-کودک، ناگویی هیجانی، تنظیم هیجان، خودکارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1677539>

